

Lesninger 24. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning 2 Mos 32,7–11.13–14

Herren oppgav sin plan og førte ikke ulykke over folket, slik han hadde tenkt

I de dager sa Herren til Moses: «Gå ned, for ditt folk, som du har ført opp fra Egypt, har båret seg ille ad. De har vært snare til å bøye av fra den vei jeg bød dem å vandre. De har laget seg en støpt kalv. Den har de kastet seg ned for og ofret til og sagt: Dette er din gud, Israel, som førte deg opp fra Egypt.»

Herren sa videre til Moses: «Jeg har holdt øye med dette folket og merket at det er et stridlynt folk. La nå meg få råde, så skal min vrede flamme opp mot dem, og jeg vil gjøre ende på dem! Men deg vil jeg gjøre til et stort folk.»

Da bønnfalt Moses Herren sin Gud og sa: «Herre, hvorfor skal din vrede flamme opp mot ditt folk, som du har ført ut av Egypt med stor kraft og sterk hånd?

Kom ihu dine tjenere Abraham, Isak og Israel, og det du sa til dem da du sverget ved deg selv: Jeg vil gjøre dere til en ætt så tallrik som stjernene på himmelen, og hele dette land som jeg har talt om, vil jeg gi deres ætt; de skal eie det for evig.»

Da oppgav Herren sin plan og førte ikke ulykke over folket, slik han hadde tenkt.

Responsoriesalme Sal 51 (50),3–4. 12–13. 17 og 19

Omkved: Jeg vil stå opp og gå til min far.

Se i nåde til meg, Herre, i din miskunn,
utslett min synd i din rike barmhjertighet.
Tvett meg for all min ondskap,
og rens meg for min synd.

Skap et rent hjerte i meg, Gud,
gi meg en ny og trofast ånd.
Støt meg ikke bort fra ditt åsyn,
ta ikke fra meg din Hellige Ånd.

Herre, løs min tunge,
så min munn kan forkynne din pris.
En sønderbrutt ånd er mitt offer,
det knuste hjerte vil du ikke forsmå.

2. lesning 1 Tim 1,12–17

Kristus er kommet for å frelse syndere

Brødre, jeg takker ham som gav meg styrke, Kristus Jesus, vår Herre – jeg takker ham fordi han fant meg tillit verd og kalte meg til sin tjeneste, jeg som før var en spotter, en forfølger, en opprører mot Gud. Men jeg fikk miskunn fordi jeg handlet i uvitenhet og ikke kjente loven, og vår Herres nåde overvældet meg med en fylde av den tro og den kjærlighet som er i Kristus Jesus.

Det er et sant ord, og all tillit verd, at Kristus Jesus er kommet til verden for å frelse syndere – og den fremste blant dem er jeg. Og nettopp derfor var det jeg fikk miskunn, for at jeg skulle være det første eksempel på Jesu Kristi store tålmod, et bilde på alle dem som siden skulle komme til troen på ham og vinne evig liv.

Ære og herlighet til kongen for alle tider, den udødelige, usynlige og eneste Gud, i all evighet! Amen.

Halleluja 2 Kor 5,19

Halleluja.

Gud som var nærværende i Kristus, har forsonet verden med seg gjennom ham og overlatt budskapet om forsoningen til oss.

Halleluja.

Evangelium Luk 15,1–32 (kortere form: 15,1–10)

Det blir glede i himmelen over én synder som omvender seg

På den tid samlet tolloppkrevere og annet syndig folk seg for å høre Jesus. Fariseerne og de lovkyndige ble forarget over det og sa: «Han omgås åpenbare syndere og spiser sammen med dem!»

Da fortalte Jesus dem denne lignelsen: «Hvem av dere, om han hadde hundre sauer og mistet en av dem, ville ikke la de niognitti være igjen ute i marken og lete etter den bortkomne til han fant den? Og når han hadde funnet den, ville han glad bære den hjem på sine skuldre, og så ville han kalle sammen sine venner og sine naboer og si: ‘Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen den sauene jeg hadde mistet!’

Og jeg sier dere, at slik blir det større glede i himmelen over én synder som omvender seg, enn over niognitti rettferdige, som ikke har noe å angre.

Eller en kvinne som eier ti sølvmynter, om hun mister en av dem, tenner hun ikke da en lampe og feier huset og leter omhyggelig inntil hun finner den? Og når hun har funnet den, kaller hun sammen sine venninner og nabokoner og sier: ‘Gled dere med meg, for jeg har funnet den mynten jeg hadde mistet!’

Og slik, sier jeg dere, blir det også glede blant Guds engler over én synder som omvender seg.»

[Og han sa: «En mann hadde to sønner. Og den yngste sa til faren: ‘Far, gi meg den delen av formuen som tilkommer meg.’ Han skiftet da sin eiendom mellom dem. Og ikke mange dager etter samlet den yngste sønnen alt sitt og drog til et land langt borte, hvor han førte et vilt liv og satte det hele over styr. Men da han hadde gjort ende på det alt sammen, ble landet

rammet av en stor hungersnød, og han begynte selv å lide nød. Da gikk han og tok tjeneste hos en mann der i landet, som sendte ham ut på marken for å gjete svin. Han hadde gjerne fylt maven med de skolmene som svinene fikk, men ingen gav ham noe.

Da gikk han i seg selv, og sa: ‘Alle arbeiderne hjemme hos min far har mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! Nei, nå bryter jeg opp herfra og drar hjem til min far. Og så sier jeg: Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg, så jeg ikke lenger fortjener å kalles din sønn; men la meg få gå her hos deg som en av arbeiderne dine!’ Og dermed brøt han opp og gav seg på vei til sin far. Han var ennå langt borte, da faren fikk se ham og ble grepet av en inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham.

Men sønnen sa: ‘Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg; jeg fortjener ikke lenger å kalles din sønn ...’

Men faren sa til tjenerne: ‘Fort, hent den fineste drakten og la ham få den på, gi ham ring på fingeren og sandaler på føttene! Ta så gjøkalven og slakt den, og la oss spise og holde fest! For min sønn var død og er kommet tilbake til livet, jeg hadde mistet ham og har fått ham igjen!’ Og så begynte de å holde fest.

Imens var den eldste sønnen hans ute på marken; og på hjemveien, som han nærmet seg huset, hørte han musikk og dans. Han ropte på en av tjenerne og spurte hva som var på ferde.

Drengen svarte: ‘Broren din er kommet, og din far har slaktet gjøkalven, fordi han har fått ham tilbake i god behold.’ Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å snakke med ham.

Men han svarte: ‘Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort deg imot; men meg har du aldri gitt så meget som et kje for å feste med mine venner. Men denne sønnen din, som har ødslet formuen din bort på kvinner, ham slakter du straks gjøkalven for.’

Men faren svarte: ‘Gutten min, du har jo alltid vært hos meg. Og alt mitt er ditt. Men vi måtte jo holde fest og være glade, når din bror, som var død, er kommet tilbake til livet – når han som vi hadde mistet, er blitt funnet igjen.’»]

Forbønner

Kjære kristne! I det første brev til Timotheos heter det «at Kristus Jesus er kommet til verden for å frelse syndere – og den fremste blant dem er jeg». Også vi er syndige mennesker; la oss derfor be Herren om miskunn:

L:For Kirkens hyrder, sjelesørgere og andre med lederansvar,
at de må lete opp og finne de fortapte får. R

L:Om at staten må akseptere Kirken,
og ikke legge hindringer i veien for den
når den søker å finne frem til ukjente katolikker. R

L:For dem som har vendt seg bort fra Gud og Kirken
og nå føler at alt håp er tapt. R

L:For oss når det gjelder vår holdning
til dem som ikke utgjør menighetens kjerne. R

L:For dem som lider ved synet av andres lidelse,
om hjelp til å bære smertene for og med de lidende. R

- For de ensomme, syke og eldre i vår menighet, at vi må evne
å styrke dem ved vår omsorg. ***Vi ber deg...***

- For våre avdøde, la dem erfare din kjærlighet i ditt rike, hvor
også vi håper å komme. ***Vi ber deg...***

Herre hellige Gud, du hørte Moses da han bad for folket ditt.
Hør også våre bønner og vis oss din miskunn. Ved Kristus,
vår Herre. Amen.